

EXTRACTE DE LA RODA DE PREMSA OFERTA PER ESTUDIANTES EN MOVIMIENTO A VALLADOLID, EL 10 DE NOVIEMBRE DE 2007.

Estudiantes en Movimiento és un punt de trobada en què treballem diferents col·lectius estudiantils per la Universitat Pública.

Nascut al Fòrum Social de Màlaga al desembre de 2004, pretén ser un espai per a intercanviar informació i opinions entorn de les polítiques educatives, així com coordinar campanyes conjuntes per lluitar per una universitat veritablement pública, gratuïta i universal.

Del 9 a l'11 de novembre, Estudiantes en Movimiento celebrem a Valladolid la nostra VIIIa Trobada. Fins a dia d'avui hem realitzat diverses campanyes i mobilitzacions en favor de la Universitat Pública, essent la última d'elles la que vam realitzar als inicis d'aquest mateix curs contra l'increment de les taxes acadèmiques.

Durant els últims anys la pujada de les taxes acadèmiques ha estat desmesuradament alta. Les autonomies han marcat aquest any una pujada per sobre de l'IPC a la majoria de les Comunitats Autònomes (14 d'elles) dins la franja d'entre un 2'4% i un 6'4% marcada pel Consejo de Coordinación Universitaria, l'òrgan conformat pel Govern i les Comunitats Autònomes. Exigim la congelació immediata de les taxes, i la seva progressiva disminució fins a la seva total eliminació. Per això, des d'Estudiantes en Movimiento hem realitzat a principis d'aquest curs diverses mobilitzacions contra l'augment de les taxes, amb una notable acceptació dels i les estudiants de les Universitats Públiques.

Amb aquest tipus de mesures es fa encara més evident la indignant manca de finançament que existeix en el sistema educatiu superior; cal no oblidar que tenim una de les inversions més pobres en educació de la UE i la OCDE.

A l'escassetat de finançament s'hi suma el fet que els postgraus tenen un preu desorbitat que elititza un ampli segment dels estudis superiors, fet que encara és més greu si tenim en compte que molts d'ells dotaran d'atribucions habilitants per a l'exercici de professions reglades. El govern prova de facilitar l'accés als Màsters no mitjançant una política forta d'inversió, que es materialitzi en un sistema de beques amb cobertura suficient, sinó per mitjà de l'oferta dels anomenats "crèdits-renda": un préstec destinat a evitar que els i les estudiants no paguem el cost del preu de les nostres matrícules, però que haurem de retornar a l'administració un cop inserits al mercat laboral. Aquesta fórmula, que ens obliga a hipotecar part del nostre futur si volem poder accedir a un servei pretesament públic, implica a més la participació directa de capital privat en el finançament d'un sistema que hauria de ser estrictament cobert per les administracions.

Amb l'estructura fixada en el darrer Reial Decret, veiem com el Grau queda relegat a 4 anys de formació dirigida a la integració al mercat laboral. Les nostres sospites resten confirmades segons el contingut literal d'aquest nou text: d'una banda, s'estableix un primer curs comú de continguts bàsics a cadascuna de les cinc branques de coneixement establertes que creiem que haurien de correspondre a un possible tercer curs de Batxillerat; de l'altra, l'explícita orientació d'aquests títols a la "obtenció per part de

l'estudiant d'una formació general (...) orientada a la preparació per a l'exercici d'activitats de caràcter professional"; i finalment, la porta que s'obre a establir un darrer curs complet de pràctiques externes a empreses, de caràcter obligatori i sense cap mena de retribució econòmica, fet que ens aboca, necessàriament, a la inserció prematura al mercat laboral en detriment de la formació universitària que hauríem de rebre.

En línies generals, creiem que l'actual Reial Decret respon a la inexistència, durant tot aquest procés, d'una línia de política universitària clara per part del Govern. La definició de la nova estructura s'ha realitzat sobre la base de llançament de successives propostes que el govern ha anat retirant a mesura que els diferents col·lectius socials implicats han anat mostrant el seu rebuig. Per tot això, aquest Reial Decret prova de solucionar les polèmiques suscitades mitjançant dues fórmules: solucions *ad hoc* que trenquen la suposada homogeneïtat que justificava l'adaptació a l'EEES (llibertat per a establir la duració dels títols de Grau), o bé el retard *sine die* dels debats més problemàtics (com el relatiu a les atribucions professionals).

La justificació donada per a tota aquesta desestructuració és el suposat increment de l'autonomia universitària, que en realitat no ho és. Dos exemples que ho confirmen són el fet que cada universitat podrà dissenyar el seu Grau, però l'ANECA serà posteriorment l'encarregada de validar-los i acreditar-los periòdicament -emprant uns criteris encara desconeguts- o que el Ministeri imposi els criteris per a l'elaboració dels plans d'estudi vinculats a professions reglades.

En conclusió, després d'anys de mobilitzacions, confirmem ara amb la publicació de l'actual Reial Decret totes les ombres que assenyalàvem a l'EEES: el sistema universitari pretén obtenir una gran massa de titulats formats en competències de caràcter bàsicament empresarial, més que des d'una perspectiva acadèmica; l'absència d'una bona política de finançament públic, que no només comporta un problema real d'accés a la universitat (especialment als màsters), sinó que a més fomenta una competitivitat entre universitats que condicionarà l'oferta de graus a criteris economicistes. Avui, i veient el que ha succeït, té més sentit que mai la defensa d'una Universitat Pública, Gratuïta i Universal.

Per tot això, des d'Estudiantes en Movimiento estem preparant diverses campanyes per a aquest curs, amb caràcter informatiu i reivindicatiu. I, com hem fet fins ara, seguirem provant de generar debat a dins de la comunitat universitària i tota la societat.